

РЕШЕНИЕ

№ 2630

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Людмила Коева**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **763** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111 ал.7 от ЗИНЗС във вр. с глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по касационна жалба подадена от В. А. С., понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] - ЗОЗТ „К.“, срещу решение № 8024 от 29.12.2022 г. по адм.дело №11588/2022 г. на АССГ, 50-ти състав, с което е потвърдена Заповед № 686/12.12.2022 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия. В жалбата се посочва, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, необосновано и изготвено при допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на горепосочената заповед респ.отмяна на наложеното дисциплинарно наказание на лишения от свобода. В съдебното заседание касатора не се явява и не се представлява. Ответника – ГДИН, редовно призован не изпраща представител. От процесуалният му представител - юриск. М., е постъпило писмено становище, с което оспорва жалбата и моли да се остави в сила постановеното решение. Представителя на СГП счита жалбата за неоснователна. Административен съд - София-град, XVII –ти тричленен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази

разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 -дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

За да потвърди тази заповед, първоинстанционния съдия е съобразил представените към административната преписка писмени документи, от които безспорно се установява извършването на релевираното в заповедта дисциплинарно нарушение на чл. 96, т. 3 и т.4 и чл.97,т.1 и т.3 от ЗИНЗС.

С оспорената заповед е прието, че лишеният от свобода В. С. е нарушил разпоредбите на чл. 96, т. 3 и т. 4 и чл. 97, т. 1 и т. 3 ЗИНЗС, според които лишените от свобода трябва да спазват установените за тях правила и да изпълняват точно нарежданията и заповедите на съответните длъжностни лица, както и че не могат да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко и видеозаписващи устройства или части от тях, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1, т. 5 и т. 8 ЗИНЗС.

При претърсването и обиска на спално помещение № 13, което е извършено в присъствието на жалбоподателя на 21.11.2022 г., същия е нарекъл инспектора с думите „компексар смешен“. Видно от обясненията на С., същият не отрича обстоятелството, че по време на обиска си е изтървал нервите и се е развикал, като причина за това сочи, че надзирателят му е счупил бъркалката за кафе. В този смисъл съдът приема за доказано и другото посочено нарушение в Заповед № 686/12.12.2022 г. на началника на затвора [населено място], а именно – държане на саморъчно направен предмет – дървен шиш, който би могъл да послужи за нанасяване на служител или друго лишено от свобода лице.

С това си поведение В. А. С. е осъществил състава на дисциплинарното нарушение по чл. 100, ал.1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС и съдът е приел, че правилно му е наложено дисциплинарно наказание "Изолиране в наказателна килия" съгласно нормите на чл. 102, ал. 2, т.1,т.2, т.3 и т.5 от ЗИНЗС.

В съдебното решение са изложени са мотиви и относно срока на наложеното дисциплинарно наказание. Дисциплинарното наказание е наложено в срок, който съответства на изискването за съразмерност по чл. 6 от АПК и при съобразяване на поведението на дееца и неговата личност.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното решение № 8024 от 29.12.2022 г. по адм.дело №11588/2022 г. на АССГ, 50-ти състав, съставляващи самостоятелни касационни основания, съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на същото.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсулско възнаграждение е основателно, предвид изхода на процеса, поради което жалбоподателя ще следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата 100 лв – юрисконсулско възнаграждение Водим от горното , XVII –ти тричленен състав при АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 8024 от 29.12.2022 г. по адм.дело №11588/2022 г. на АССГ, 50-ти състав, с което е потвърдена Заповед № 686/12.12.2022 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия.

ОСЪЖДА В. А. С. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата 100лв - юрисконсулско възнаграждение

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: